

הלוּקָה עֹבֵר פְּרַתּוֹ

את גופו של הישראל לעבד], ומשום דatoi קניית הגוי את מטלטלי הישראל בכלל וחומר מקניית הגוי את גופו של הישראל:

אם גופו של ישראל קני ליה בכספ, דעתיב [ויקרא כה נא] גבי ישראל הנמכר לגוי לעבד: "ישיב גואלתו מכספ מקנתו", ולמדנו שננה לו בכספ, ממשונו של ישראל לא כל שכן שיקנה הגוי בכספ; כך הרי אי אפשר לפреш, שהרי:

ישראל מישראל יופיחו, דעת גופו של הישראל קני ישראל אחר בכספ, ואילו אם ממשונו אין קונה ישראל מישראל אלא במשיכת.

אללא אמר אביי: בדיניהם שפסקה להם תורה, שנאמר בפרשת אונאה: "ובci תמכרו לממכר לעמיתהך או קנה מיד עמיתהך אל תונו איש את אחיו", ולכך אמר הכתוב "לעמיתהך" כדי ללמד: לעמיתהך אתה מוכר את מטלטיך במשיכת, הא לגוי אתה מוכר בכספ.

ומקשיין: **ואימא** בא הכתוב לומר: לעמיתהך אתה מוכר במשיכת, ואילו לגוי כלל לא

שאת גופו של הגוי קונה ישראל **באחת**, ואילו אם ממשונו **בשתיים**?

ואכתי מקשיין: מניין לפרש שהישראל קונה מן הגוי בכסף דוקא ולא במשיכת, והרי: **איומא** "מיד עמיתהך" במשיכת ולא בכסף, ואילו מיד הגוי או בהא או בהא [או בכסף או במשיכת]!?⁽⁸⁾

ומשנין: משמע גוי דומה דעתיך:

מה מיד עמיתהך בהדא [בקניין אחד בלבד הוא קונה], אף מגוי נמי בהדא [בקניין אחד הוא קונה], ובהכרח בא הכתוב לומרشمישראל קונה דוקא במשיכת, ומן הגוי דוקא בכסף.

אמר מר:

וגוי שנtan מעות לישראל בבחמתו, בדיניהם! ואף על פי שלא משך, קנה, ופטור מן הרכורה.

שואלה הגمرا: **מאי** "בדיניהם"?

איילמא בדיניהם דגופה [בדין שקונה הגוי

בד"ה גרשין], וכיון שרין יד וחצר כמו משה הוויא, אם כן לפי מה שרצה הגمرا לומר דמגוי אינו קונה לא בעלות ולא במשיכת, אם כן גם בחצר לא יקנה. גם מתיחס לדבריו לשון הגمرا "כלל כלל לא", ומה שנדרשם לעיל להעיר, איך משמעו מן הכתוב למעט קניין כסף יותר מאשר קניין חצר, וכל זה מתבאר על פי ביאורו של הדרבי יחזקאל, ראה שם.

8. ווקשה: מניין שבאמת אינו כן, והרי רב נחמן לא אמר אלא שהישראל קונה מן הגוי בכספ בלבד.

היכן משמעו למעט קניין כסף יותר מקניין חצר. כי הכתוב ממעט את הגוי ממעשה קניין, דומה "מיד עמיתהך" דמשמע משיכת כמו שכח רשיי, אבל אינו מעוטו מחייב שהוא קונה בעלה, אך אינה מעשה קניין].

וראה מה שכח בישוב הקושיא בדברי יחזקאל סימן סאות ב. ומthonך דבריו מתישב מה שיש עוד לתמוה: הרי בסוגニア בעבודה זרה עא מוכת, שאם כשיתוט סוגייתנו דמעות קונות בגוי ומשיכת אינה קונה, כי אז גם בקניין יד וחצר אינו קונה, [ראה תוכן הראיה באות א שם